

Контактна інформація:

Тарасенко Олексій

+380632025907

sweetwhiskey1247@gmail.com

«5 ранку»

5 ранку. Підйом. 1 вересня в календарі. Прокинувся швидко. Я різко встав і вдягнувся щоб піти вигулюватись з собакою. Гуляєм півгодини. Вже 5:40. Мию і годую собаку. 6 ранку. Рухаюсь від столу до кавомашини, щоб зварити традиційну ранкову каву без молока та цукру. Після того дивлюсь у холодильник, беру відучора заповнену тарілку з макаронами та котлетою(так швидше) і ставлю її у микровхвильовку на 2 хвилини. 6:20. Сідаю снідати. 6:40. Вмикаю чайник і біжу умиватись. 6:50. Судомно швидко збираю сумку, накидую пальто і біжу на зупинку.

7 ранку. Зупинка. Людей багато, певне що всі вони йдуть на роботу, хтось на навчання а та суко на базар. Ми не знайомлячись дочекались автобуса, сіли і поїхали до метро.

7:10. Сідаю у метро. Людей значно більше, проте вже немає тих сук, яким треба до базару. Ті лишились в автобусі. Намагаюсь зібратись з думками. Погано виходить. Стараюсь перестати думати про щось. Трохи легше. 7:25. Роблю пересадку. Знову сідаю у метро. Людей менше. Легше. 7:36. Вихожу на своїй станції.

7:40. Поринаю до підземного переходу і рухаюсь відповідно до карти. Зліва, одна бездомна наче захопила кіоск преси і обклала його картонними коробками. Всім проходячим кричить: «Отойди от моих коробок! Ещё раз увижу около коробок – станешь их наполнением!». Бабуся переживала, проте прохід вулицею був вузьким і обійти інакше не можна було ніяк.

7:55. Я прийшов. Карта не збрехала. Проте як зайти всередину?.. Треба подзвонити в дзвіночок! Хто додумався кріпити його далеко від вхідних дверей? Нехай. Дзвоню. Директор відчиняє двері. 8:00

8:01. Я на новій роботі. Директор показує все приміщення і коротко говорить про мої обов'язки. 8:20. Бажає мені успіху

Отже, я в садочку, на «малятах», якого віку?.. 3-4!? Нехай, в кінці-то-кінців вони мене, сподіваюсь, не з'їдять.

8:30. Вдягаю робочу футболку і рухаюсь на кухню знайомитись з персоналом в надії на те, що там розливають ранкову каву. 8:35. Я познайомився з Наталією та Олесею. Мені здається, я їм сподобався, попри їхній вік. Вони почесно вручають мені гейзерну кавоварку і кажуть щоб я сам готував каву. Окей.. 8:37. Забив кавоварку кавою і поставив її на плитку. 8:50. Кава зварилася. Хочу її спробувати, проте своєї чашки тут ще немає. Мені дали спільну чашку садочку. Пив каву в тому пластмасовому стакані і побіг з ним до своєї групи

9:00. Я всіма думками намагаюсь поринути в роботу. Моя напарниця – Аня. Вона скоро звільниться, одружиться, переїде назад до Вінниці, почне працювати в новому садочку, наш директор не заплатить їй 12 тисяч зарплати, але цього поки ще ніхто не знає. Навіть я. Так ось, 9 ранку. 9 дітей і ми спускаємось до сніданку. Нас, вихователів, доречі, також

годують. Дуже смачно. Діти поїли і ми пішли на ранкову бесіду на вулицю і просто на прогулянку з дітками. 10:00. Ми вийшли і почали бесіду. 10:30. Бесіда скінчилась, діти розумні. Діти ще дуже багаті. 11:00. Повертаємось. Виявляється нам знову треба їх переодягти. 11:00. Встигаємо перевдягнутись, помити руки і піти на другий сніданок, фруктовий. Так, у дітей тут є 2 сніданки. 2. Смакота. Після ми знову помили руки і вже об 11:15 у мене моє перше тут заняття з англійської мови. Провів заняття. Все як ніколи прекрасно. 12:00. Знову їсти, проте цього разу обідаємо. Я трохи раніше почав їсти, щоб о 12:00 вибігти з садочку і побігти на навчання.

12:15. Спускаюсь в метро. Люди гарні, сонечко світить. В пальто виявилось спекотно. Приходжу. 13:10. Початок четвертої пари. 19:00. Кінець сьомої пари.

19:05. Заходжу з однокласниками в сільпо придбати дешеву піцу. О 19:30 ми сіли у метро і тепер, нарешті, їдемо додому. 20:15. Я підходжу ближче до дому. 20:20. Я виходжу гуляти з собакою. 21:00. Добраніч.

2 вересня. 5 ранку. Добрий ранок. Йдемо на роботу. 8 ранку. Вже зварилась кава і я готовий почати робочий день.

День пройшов абсолютно так само. Нічого нового.

3 вересня. 5:30. Ранок. Я на роботі. Працюю, навчаюсь. Все так само.

4 вересня. Я прокинувся о 6:40 і тому нічого не встиг зробити. Одразу побіг на роботу. Не спізнився. День такий же.

5 вересня. П'ятниця. 6 ранку. Встиг все. Сьогодні все трохи веселіше. Аліса з моєї групи вчилась говорити слово «П'ять», проте замість того вимовляла постійно «Блядь!». Ввечері її мати зі сміхом скинула відео того, як вона намагалась вимовити слово «Верблюди». Результат був дуже схожим на попередній. Весь інший день пройшов так само.

Другий тиждень робити в садочку. Я притарабанив зі свого дому туди всю свою методичку по роботі з дітками. Старша вихователька хотіла її позичити з явним бажанням відібрати її у мене, проте я таких знаю, тому мою методичку всі можуть переглядати тільки при мені. Я її просто дуже довго збирав.

Тиждень пройшов так само.

Третій тиждень був цікавішим. До мене на заняття з англійської почала приходити методистка. Після моїх занять вона всім розповідала про те, як я неправильно працюю з дітьми. Всім окрім мене. Я змовчав, подивився на неї к на дибілку, тому що таскається по садочку з річною дитиною, котра постійно кричить, ригає і всім заважає.

Четвертий тиждень встиг відмітитись. Час зарплати. Переписка:

20:13. Олексій: Доброго вечора, Олексій, місяць закінчується і судячи по даті, настав час зарплати. Коли і як її можна отримати?

20:15. Олексій директор: Доброго вечора, дякую, що написали. Скиньте будь-ласка номер вашої картки.

20:15. Олексій: Ок.

20:18. Олексій: /надіслав номер картки/

20:20. Олексій: У вас є можливість сьогодні надіслати?

20:20. Олексій директор: Коли прийде зарахування, одразу зроблю, але завтра у будь-якому випадку.

20:20. Олексій директор: Отримаєте на картку.

20:21. Олексій: ок.

Наступний день. Переписка:

16:14. Олексій: Добрий день! Ви сьогодні зможете надіслати гроші?

17:11. Олексій директор: Саме рахую скільки за роботу по годинам мусимо ще доплатити.

18:10. Олексій: ок.

18:51. Олексій: Доброго вечора. Змінили розклад, не зможу тепер щодня з 8 до 12 до вас приходити.

Наступний день. Переписка:

5:30. Олексій: То що там стосовно з/п?

7:00. Олексій директор: протягом години надішлю.

7:15. Олексій директор: щонеділі 3 приватних заняття проводити не бажаєте? Тариф – 100 грн/год.

7:30. Олексій: Зарплати немає.

7:35. Олексій: Зарплата прийшла.

7:35. Олексій: Не можу вести приватників зі своїм графіком.

В цілому, якщо чесно, я навіть не здивувався всьому цьому. Проте сама соковинка мабуть ще попереду.

Четвертий тиждень. Особливо нічим не відрізнявся. На навчанні завал, проте ми терпимо. Вводжу систему виконання домашньої роботи щосуботи на весь тиждень. Доречі директор напруг мене писати план роботи на кожен тиждень. Роблю це також в суботу.

П'ятий тиждень. Я почав помічати ті самі обличчя в транспорті і на вулиці, тому що рухаюсь згідно «графіку». Очевидно, інші також. Відчуваю, те бажання працювати, потроху починає зникати.

Шостий тиждень. Новий ковток свіжого повітря. Запропонували нову роботу! Близьче до мого дому, умови роботи кращі, можливість далі розвиватись тощо! Тепер працюю активніше до кінця місяця, щоб отримати зарплату і піти на нову роботу. Лишилось домовитись про співбесіду і все. Забрав з садочку свою методичку додому. На око помічаю, що її стало менше.

Сьомий тиждень. Все як і раніше, хіба що на співбесіді відмовили. Директор накричав на мене і заборонив обідати до 12:00, а сьогодні навіть розповіли, що, виявляється, це все через те, що я, мов би лишив дітей 2 рази! То він навіть рахував!?

Восьмий тиждень. Питання з обідами не вирішене, спізнююсь на пари. Діти починають багато хворіти. Моя голова все частіше болить від втоми та навантажень від дитячого галасу. Як я і очікував, мої спроби отримати зарплату вчасно виявились перенесеними на півмісяця пізніше. Стипендія затримується. Тримаю в курсі подій.

Читаю новини в телеграмі:

1. Під офісом Президента мітинг!
2. Президент Білорусі назвав Зеленського Президентом Росії!
3. Сенсація! Дякуємо вам, Алло Борисівна за ці кращі роки!..
4. Шок! Одна чайна ложка магічного препарату на день і ваша потенція буде...

Нічого цікавого. Слідувало б піти прогулятись. Вчора я зробив всі плани і всю домашку. Проте, нажаль, директор терміново викликав мене до садочку провести приватні заняття БЕЗКОШТОВНО, тому що їхнього іншого вчителя сьогодні немає, а я, мов би мушу відпрацювати свій день, коли хворів. Дощ. Вечір. Температура різко впала вночі до -3. Вийдучи з садочку настрої був зіпсованим. Навіть прийдешня стипендія не змогла підняти настрої. Я вирішив йти додому пішки. Вимкнув телефон, відчуваючи, що директор знову подзвонить. (Бетховен, Соната №8 «Патетична», До Мінор). Я сильно змерз, проте відчуття злості мене чомусь гріло. Моя відпрацьована посмішка не могла до цих пір сповзти з мого обличчя. Виглядало стрьомновато, схоже на істерику. I have nothing left to lose, сказав би я на заняття, як конструкцію. Проте зараз я мушу йти додому де на мене чекають голодний найкращий друг пес, пустий холодильник, який вечорами поглядує до мого гаманця. Очевидно йому також було самотньо. I have nothing left to lose.

22:35. Олексій: Олексій, доброго вечора! В коледжі змінили розклад на завтра. На найближчу нескінченність кількості завтра.

22:40. Важкі, як ніколи думки.

22:45. Сумніви, загубленість, важкість.

22:57. Олексій: Мам, вибач, затримався на роботі. Погуляй будь ласка з собакою. Буду пізно. Не злись. Люблю.

23:00-23:20. Думки

23:21. Міст

23:22 I believe

23:23 I can fly

23:24 I have everything left to lose

23:25 Bye

23:27. «Приблизно 23:20. Вантажте його. Треба повідомити його батьків раніше. Аніж про це розкажуть по ящику, тому що, бля, знову буде скандал».

Я, Тарасенко Олексій Олександрович погоджуюсь на публікацію своєї п'єси «5 ранку» на сайті <https://ukrdramahub.blogspot.com> і погоджуюсь на вільний доступ до них усіх бажаючих. Будь-яке використання моїх текстів можливе тільки за згодою зі мною.